

Sygn. akt II Cz 793/15

POSTANOWIENIE

K., dnia 22 grudnia 2015 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu, II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Barbara Mokras

po rozpoznaniu w dniu 22 grudnia 2015 r. w Kaliszu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy ze skargi A. S.

na czynności egzekucyjne Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Warszawy – Mokotowa w W. M. P. w sprawie egzekucyjnej

Km 261432/15

w przedmiocie zażalenia A. S.

na postanowienie Sądu Rejonowego w Kępnie

z dnia 26 października 2015 r., sygn. akt I Co 677/15

p o s t a n a w i a :

oddalić zażalenie.

ygn. akt II Cz 793/15

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy w Kępnie oddalił wniosek A. S. o zwolnienie od kosztów sądowych.

W uzasadnieniu wskazano, że A. S. nie posiada nikogo na utrzymaniu, jest właścicielką domu mieszkalnego, utrzymuje się z prowadzonej działalności gospodarczej, z której uzyskuje miesięcznie dochód w wysokości 8.260 zł brutto. Wnioskodawczyni ponosi wydatki za media (energia elektryczna, opał, gaz, woda, telefon i Internet) i paliwo w łącznej kwocie 1.860 zł, za opłaty targowe – 1.100 zł, za wyżywienie i środki czystości – 720 zł. Oprócz tego wnioskodawczyni spłaca raty kredytów w kwocie 4.260 zł. Wnioskodawczyni nie podała, czy przedmiotowe wydatki są wydatkami miesięcznymi czy np. rocznymi.

Przy tak ustalonym stanie faktycznym Sąd Rejonowy uznał, że sytuacja materialna A. S. pozwala jej na uiszczenie kosztów sądowych bez uszczerbku dla koniecznego utrzymania siebie i rodziny, które w niniejszej sprawie aktualizują się w kwocie 100 zł tytułem opłaty od skargi na czynności komornika, zwłaszcza że fakt spłacania przez wnioskodawczynię rat kredytowych świadczy o tym, że znajduje się ona w dobrej kondycji finansowej, gdyż posiada ona zdolność kredytową.

Zażalenie na powyższe postanowienie wniosła A. S. zaskarżając je w całości i wnosząc o jego zmianę poprzez zwolnienie skarżącej od kosztów sądowych w całości. Skarżąca zarzuciła zaskarżonemu postanowieniu błąd w ustaleniach faktycznych poprzez przyjęcie, że sytuacja materialna A. S. pozwala jej na uiszczenie kosztów sądowych bez istotnego uszczerbku dla siebie i rodziny.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Instytucja zwolnienia od kosztów sądowych jest wyjątkiem od zasady odpłatności wymiaru sprawiedliwości, od której to zasady można odstąpić w sytuacjach wyjątkowych. Na osobie ubiegającej się o zwolnienie od kosztów sądowych ciąży zatem obowiązek wykazania, w sposób nie budzący wątpliwości, że jej sytuacja materialna nie pozwala jej na poniesienie kosztów sądowych. Tymczasem z przedłożonego przez wnioskodawczynię oświadczenia majątkowego wynika, że osiąga ona dochód w wysokości ok. 8.260 zł brutto miesięcznie, a przy tym nie ma nikogo na utrzymaniu. W ocenie Sądu Okręgowego wysokość tego dochodu wystarcza na poczynienie oszczędności na pokrycie kosztów sądowych, które – jak słusznie zauważył Sąd Rejonowy – na obecnym etapie postępowania aktualizują się w konieczności poniesienia opłaty od skargi w kwocie 100 zł, skoro z osiąganego dochodu wnioskodawczyni pokrywa także wydatki na raty kredytu w kwocie 4.260 zł. Nic nie przemawia bowiem za tym, aby zobowiązania strony postępowania wobec innych podmiotów wyprzedzały jej zobowiązania publicznoprawne, z tytułu kosztów sądowych.

Mając na uwadze powyższe okoliczności, Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c. orzekł jak w sentencji postanowienia.